

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>
Romae, 1619

De bigamia. Quæst. 65.

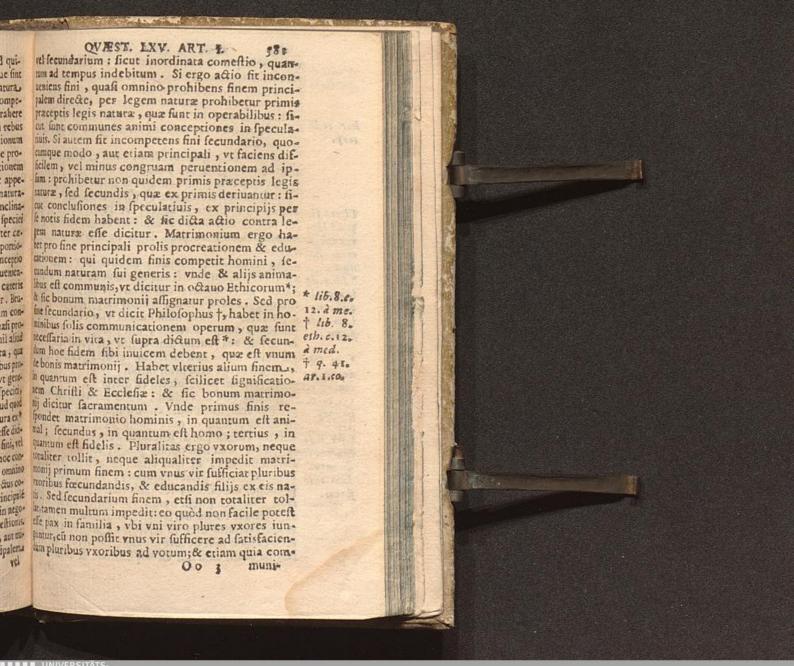
urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

QVEST. LXV. ART. I. solum operationes proprias efficere possint, sed quivel feet bus etiam eas conuenientes fini fuo reddant fiue fint rum ad actiones que consequantur rem aliquam ex natura ueniens fui generis: iiue ex natura speciei;vt magneti compepalem c tit ferri deorfum ex naturafui generis, & autrahere pracep ferrum ex natura suz speciei, Sicut autem in rebus cut fun agentibus ex neceffitate nature, principia actionum nuis. Si funt ipla forma, à quibus operationes proprie procumque deunt conuenientes fini : ita in his qua cognitionem ficilem participant, principia agendi funt cognitio & appeim : p: citus : vnde oportet quod in vi cognitiua fit naturasature . lis conceptio, & in vi appetitiua, naturalis inclinaout cor tio : quibus operacio conueniens generi fine speciel fe notis reddatur competens fini . Sed quia homo inter cetera animalia rationem finis cognoscit, & proponio bet pro nem operationis ad finem: ideo naturalis concepto ationer ei indita, qua dirigitur ad operandum conuentaandun ter, lex naturalis,vel ius naturale dicitur : in cattis libus eff & fic bo autem animalibus, aftimatio naturalis vocatur. Buta enim ex vi naturæ impelluntur ad agendum conine fect minibus uenientes actiones magis, quam reguletur qualiproprio arbitrio agentia. Lex ergo naturalis nihil aind Reeffat tom ho eft, quam conceptio homini naturaliter indita, qu dirigitur ad convenienter agendu in actionibus prode bonis prijs; fiue competant ei ex natura generis, vi gent in quan rare, comedere, & fimilia; fiue ex natura speciel, iem Cl ve ratiocinari,& huiusmodi. Omne autem illudqud III dici pondet * Alope actionem inconveniente reddit fini, que naturant opere aliquo intendit, contra legem natura effedit mal; fe ratione tur . Potest autem actio non conueniens este fini, ri quantum aliqua. principali, vel fecundario: & fine fic, fine fic, hocor maliter tingit dupliciter. Vno modo, ex aliquo quod omnino monij p impedit finem;ve nimia superfluitas, aut defedus conoribu 3. Sed mestionis, impedir falutem corporis, quasi principit finem comeftionis; & bonam habitudinem in negoantame tijs exercendis, qui ett finis secundarius comellionis elle pax Alio modo, ex aliquo quod facte difficilem, antigintur, c nus decentem peruentionem ad finem principalema am plu

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

QVÆST. LXV. ART. I. municatio plurium in vno officio, caufat litem, feut figuli corrixantur adinuicem; & fimiliter plures vxores vnius viri . Terrium autem finem totalicer tollit, co quòd ficut Christus est vnus, ita & Ecclefia vna.: & ideò paret ex dictis *, quòd pluralitas vxorum quodammodo est contra legem natura, & quodammodo non .

Superio

Hidoro

lege &

natura

denate

dividit

modo:

antum

tionis,

um qu

lilque

his macu

Pluralic

taturale

taturale

wohibe

to acce

toc cui

um fuæ

wibus .

triufqu

muant

wrure !

Sed q

offender

mcipa

di,& di

bique o

unt indi

palis eff

undarii

non p

minone

Adve

ton dat

omnia, i

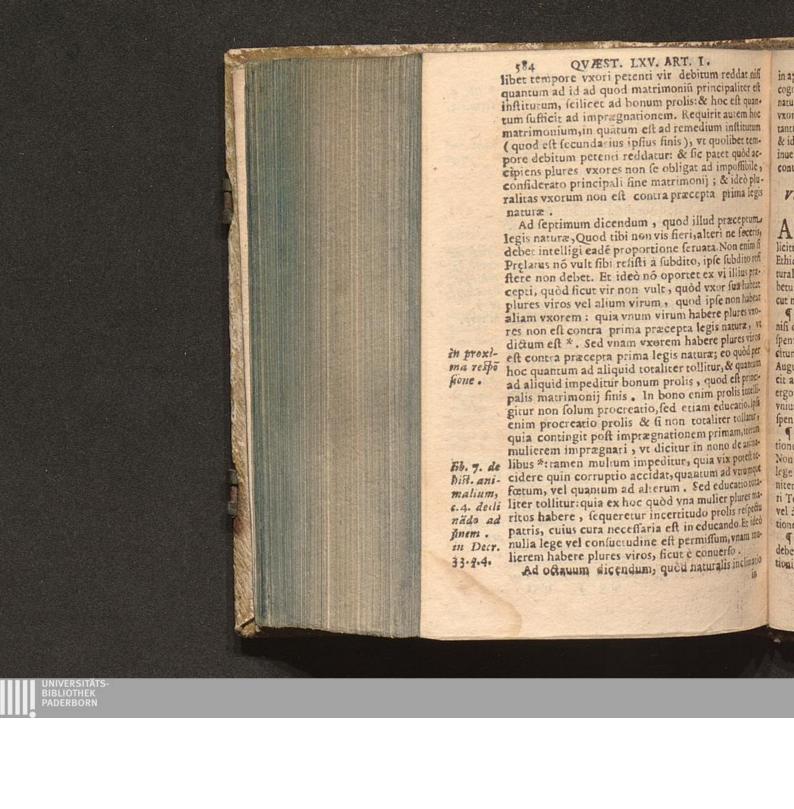
equirit

Ad primum ergo dicendum, quòd confuetudo non praiudicat legi natura 5 quantum ad prima pracepta ipfius, que funt quafi communes animi conceptiones in speculatiuis: sed ea quæ ex istis trahuntur, ve con-Cicero li. clusiones, consuerudo auget; ve Tullius + dicitina 3 ad He- tertio Rhetoricorum : & fimiliter etiam minuit, B venniu à huiusmodi est præceptum legis natura de unitate

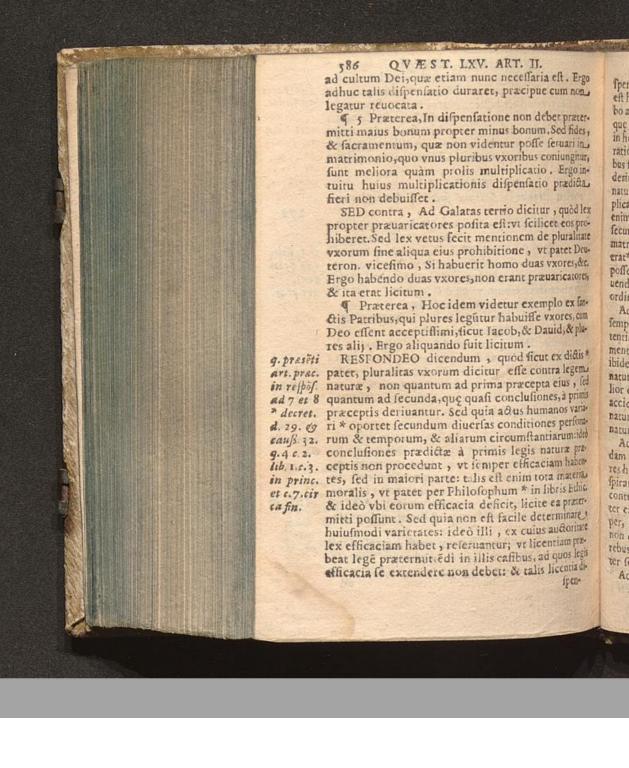
Ad fecundum dicendum, quod ficut Tullius di-* lib. 2. de cit, res à natura perfedtas & à consuetudine approinuet. ali batas, legu virtus & religio fanxit . V nde patet mod illa que lex naturalis dictat quafi ex primis principis lum ante legis nature deriuata, non habent vim coactium per modum præcepti abfolute, nisi postquam legediuna & humana fancita funt: & hoc eft quod dicit As-* in lib. guitinus * quod non faciebant contra praceptum) quia nulla lege erat prohibitum.

Ad tertium pater folutio ex dictis *. Ad quartum dicendum, quod ius naturale milipliciter accipitur. Primo enim aliquod ius dicium! turale ex principio, quia à natura est inditum: dic † lib. z. de definic Tullius † in 2. Rhetoricorum dicens, lustinuet ali turale est quod non opinio genuit, fed vis quziano innata inseruit. Et quia etiam in rebus naturallus lum ante dicuntur aliqui motos naturales, non quod finta principio incrinseco, sed quia sunt à principiosoperiori mouence (ficur morus, qui funt in elementiset impressione corporum coelestium, naturales dientis ve Commerator dicit in rereio de Cælo & Mundo) ideò ca que funt de jure diuino , dicuntir effe de iure naturali, cum fint ex impressione & infahone

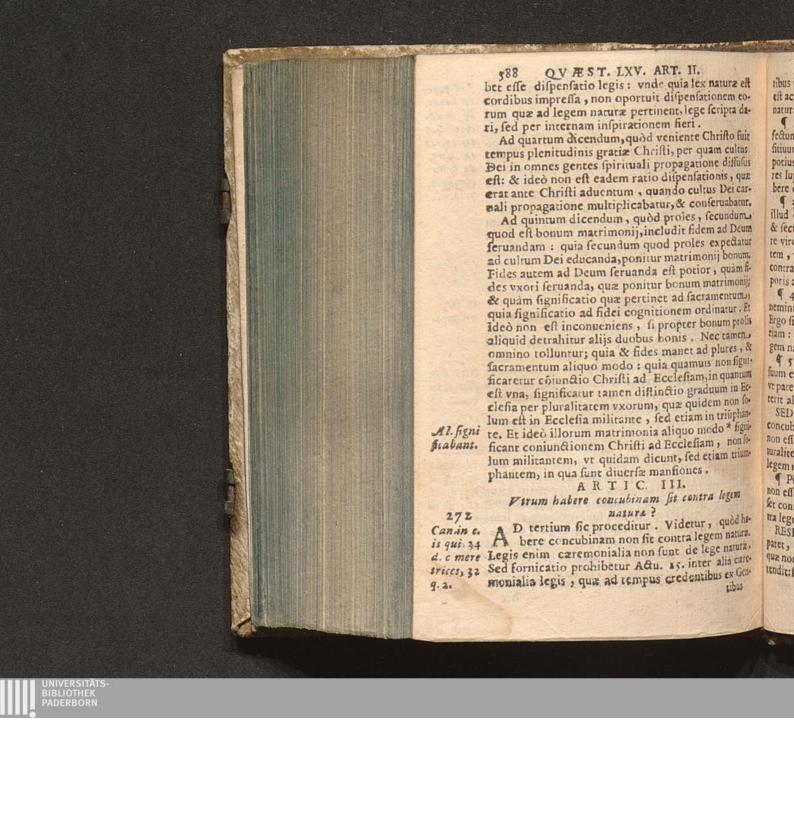

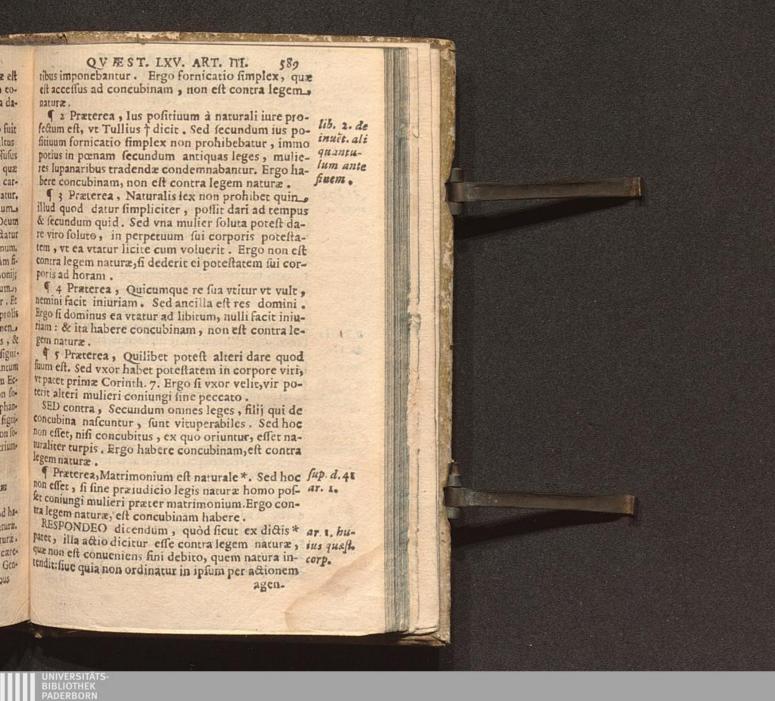

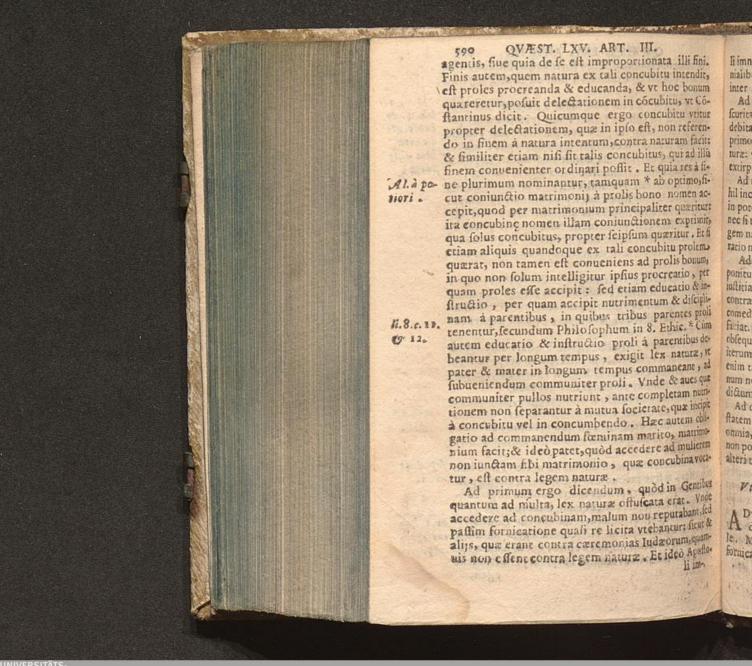

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

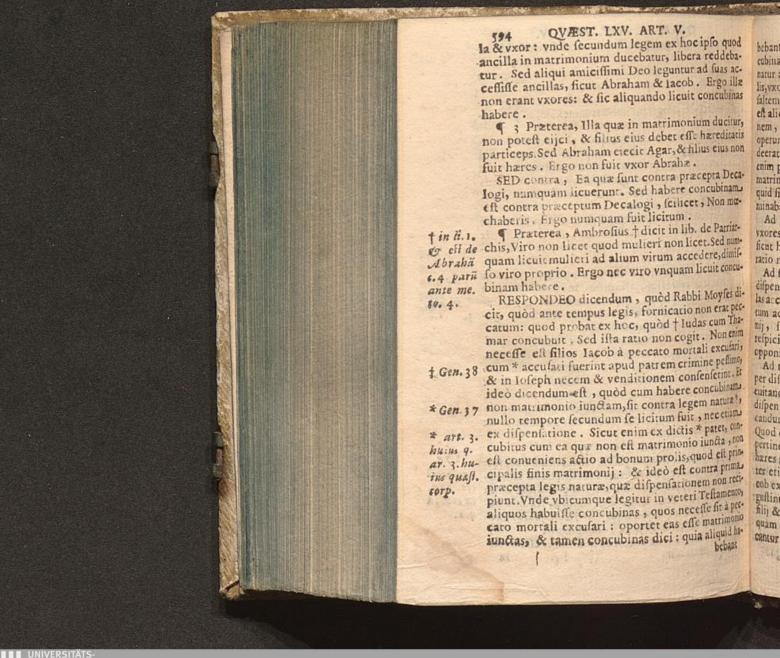

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

